

Πόσον ὥραϊον θεάμα
κάμνουν αἱ ἀκτῖνες
τοῦ ἡλίου, ὅταν βα-
σιλεύῃ, ἐπάνω εἰς
ὄλον τὸ διαπέταλον
τῆς ἐξοχῆς!

Τὸ ἀηδόνι ἀρχίζει ἤδη
ν' ἀκούεται.

* Ἄς περάσωμεν τὸν
ποταμὸν.

* Ἦλθομεν εἰς τὸ λα-
βάδι· τί ὥραϊα πρα-
σινάδα.

Τὸ μάτι τοῦ ἀνθρώ-
που ἠδύνεται νὰ
περιβλέπῃ τοιαῦτα
διηγηθισμένα λαβά-
δια.

Κυτάξατε παρέκει
αὐτὰ τὰ σπαρμένα
χωράφια, καὶ τὰ ἀμ-
πέλια.

Τὰ σιτάρια ἔχουν ὥ-
ραϊαν θεάν· εἶναι
ἐλπίς ὅτι ἡ εἰσωδία
θα ἦναι καλὴ ἐφέτος.

* Ἄς ἀπομακρυνθῶμεν
ἀπὸ τὸ λαβάδι, διό-
τι εἶναι παραπολλὴ
ἡ ὑγρασία.

Κολκο хубава глѣдка
правяты зары-ти на
слѣнце-то, кога за-
ходи, отгорѣ въ вси-
чкый селекый околѣ!

Славеѣ-тѣ начина вече
да ся чюе.

Нека прѣминемъ рѣкѣ-
тѣ.

Дойдохме въ ливадѣ-
тѣ; каква красна зе-
ленина.

Око-то на чловѣка ся
весели да изгледва
такывы разцѣвтаны
ливады.

Глядайте нататакѣ тыя
распрѣснѣты ниви, и
лозята.

Жита-та имѣтъ хубавѣ
видѣ; надѣжда е че
придобытѣкѣ-тѣ ще
е добръ тѣѣ годинѣ.

Нека ся отдалечимъ отъ
ливадѣ-тѣ, зашто е
прѣмнога влажно.